

Antich fa canvis al govern balear

El president fa dos canvis en àrees controlades pel PSOE, però no és pas el gran remodelatge que s'esperava.

Els remodelatges no s'anuncien, es fan. Així s'ha expressat dues vegades aquest darrer mes el president del govern balear, Francesc Antich. Tanmateix, no podia evitar que les filtracions del seu entorn alimentassin les especulacions periodístiques, un dia i un altre, sobre l'*imminent* canvi que no acabava d'arribar. Tanmateix, a la fi, el dilluns 14 de setembre, el president compareixia davant els mitjans de comunicació per anunciar els canvis de consellers. Canvis que quedaven reduïts a dos departaments, ambdós a mans del PSOE. El d'Interior, on l'eivissenca Maria Ángeles Leciñena és substituïda per una altra eivissenca, Pilar Costa. I el d'Educació i Cultura, en què la mallorquina Bàrbara Galmés és substituïda per Bartomeu Llinàs, també mallorquí. Les quotes territorials es mantenen. En canvi, s'altera la quota per gèneres. En surten dues dones i n'hi entra només una. El govern ja no és paritari.

Reduir despeses. Antich justificà el canvis al govern per "donar un impuls més gran" a cada una de les conselleries i a l'executiu en general i, a més, els contextualitzà en la crisi, car a parer seu amb aquest "reforç" el govern estarà "preparat" per a "sortir de la crisi". Malgrat que les conselleries d'Interior i Educació no tenen cap relació amb l'economia i, en conseqüència, difícilment podran ajudar a superar la crisi, les paraules d'Antich s'han d'entendre en el context de voler aprimar el govern

per estalviar el màxim de recursos a fi de destinar-los –en el pressupost de l'any vinent– a política social. Des d'abans d'acabar el mes d'agost, Antich i el conseller d'Economia, Carles Manera, han intentat que els seus socis –UM i Bloc– acceptassin una reordenació de l'organigrama del govern. La idea inicial era fusionar diverses conselleries. No era una idea nova. De fet, UM l'havia proposada feia mesos, concretament d'ajuntar Esports i Joventut amb Turisme, totes dues en mans nacionalistes.

Després de la crisi d'UM, amb la substitució del president de la formació –Miquel Àngel Grimalt en lloc de Miquel Nadal– pareixia possible d'arribar a un pacte bàsic entre socialistes i nacionalistes perquè els primers reduïssin cap conselleria seva i UM fusionàs dues de les tres que gestiona. Fins i tot s'arribà a filtrar als mitjans locals que aquest acord era imminent i que el remodelatge partiria d'aquest acord nuclear que permetria d'eliminar conselleries. A més, també s'havien d'eliminar qualcunes empreses públiques i es retallava el pressupost de cada departament. El resultat fora que l'any vinent el govern tindria uns 500 milions menys. Reduir aquesta quantitat era un objectiu inexorable perquè, a causa de la caiguda de la recaptació d'imposts, enguany les Illes han deixat d'ingressar prop de 1.000 milions d'euros.

Però des que es filtraren les intencions d'Antich fins que es dugueren a terme les dues primeres reunions entre els socis passaren fets que enterboliren les possibilitats d'un acord. D'una banda, cal tenir present que les relacions entre Bloc i UM són tenses. Com sempre, però ara, a més, perquè la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori, presidida per Gabriel Vicens (PSM-Bloc) ha hagut de veure com el seu projecte estrella de portar el tren fins a Alcúdia –completant la línia Palma-Inca i fins a Alcúdia, al nord de Mallorca– era avortat per la posició de l'ajunta-

ment alcudienc presidit per Miquel Ferrer, ex-secretari general d'UM i actualment membre de l'executiva del partit. D'una altra banda, el president d'UM, Flaquer, ha estat objecte d'una fiança civil milionària (37,1 milions) pel cas *Can Domenge*, en el qual és implicat també Miquel Nadal. Ambdós es troben allunyats, si no enfrontats –ni Nadal ni cap membre del seu grup no ha volgut participar a l'executiva ni al consell polític– i la decisió que pugui prendre finalment la jutgessa del cas pot tenir implicacions polítiques, tant internes com externes, amb relació al govern. La setmana passada, Antich declarava que si Nadal –que és conseller de Turisme– acabàs en el mateix cas que Bartomeu Vicens –el diputat elegit per UM, ara suspès de militància i que és investigat pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes pel fet de ser aforat– el destituïria.

En aquest context de turbulències, el Bloc no es mostrà favorable a reduir conselleries –però sí a reduir pressupost– i UM oficialment restava a l'espera d'allò que decidís el president Antich. Però a ningú no li passa per alt que per a UM tampoc no era un bon moment per a fer canvis, arran de la incertesa de l'afer judicial. De manera que, finalment, Antich ha hagut de restringir el remodelatge a dues àrees controlades pel PSOE.

Els canvis. La consellera Bàrbara Galmés (Palma, 1955) arribà al càrrec el 2007 i, des de ben aviat, fou rebuda, pel cap baix, amb una sorda desconfiança. Tot i que no ha estat el centre de cap crisi ni de cap conflicte greu amb el sector de l'ensenyament, mai no arribà a gaudir de plena confiança del món educatiu, almenys de tot en conjunt. A més, les disponibilitats econòmiques que tenia –sempre magres– impediren que portàs terme totes les inversions que li demanaven molts ajuntaments, especialment els controlats per socialistes. Pocs mesos després de prendre possessió, ja cor-

rien rumors que Galmés era mal vista per sectors del PSOE i del món educatiu i des de sempre ha estat situada a la corda fluixa. Moltes i moltes vegades es va publicar que tenia totes les paperetes per deixar el govern a la primera crisi que hi hagués. De fet, dues voltes va semblar que Antich faria canvis i ningú no dubtava que ella seria una candidata segura a abandonar l'executiu. A la tercera vegada els rumors es feren realitat: Antich ha fet canvis i Galmés ha hagut de plegar del Govern.

El substituït de Galmés és Bartomeu Llinàs (Esporles, Mallorca, 1952), mestre de professió, un socialista de màxima confiança política del president, amb el qual ha col·laborat des de fa anys, intensament sobretot durant la darrera campanya electoral. Va ser director del Ministeri d'Educació a les Balears abans no se cedís la competència al govern balear i, per tant, coneix prou bé el complicat sistema educatiu.

En el cas de María Ángeles Leciñena (Saragossa, 1952) les coses han estat diferents. Des de tot d'una d'engegar la legislatura, Antich volia que Pilar Costa fos al govern, però entre la maternitat recent i més qüestions, ella ho declinà. Com que hi havia d'haver quota eivissenca a l'executiu –sempre n'hi ha–, el PSOE de l'illa proposà Leciñena, que acceptà el càrrec. Ara bé, mai no gaudí de la confiança política de l'oficialitat socialista a Eivissa –el secretari general de partit insular és Xico Tarrés, president del Consell–, que està en sintonia amb Antich. La seva gestió ha estat grisa, i –juntament amb Galmés– ben aviat constà a totes les travesses per sortir del govern així que s'hi fessin canvis, encara més des que s'enfrontà obertament a Xico Tarrés al PSOE eivissenc. I, en efecte, al primer canvi ha caigut.

La substitueix Pilar Costa (Eivissa, 1967). Costa és una missera prou coneguda en ambients polítics progressistes de les Illes i de fora. Va ser senadora electa per una coalició que ajuntà totes les forces progressistes de les Pitiüses i que pogué vèncer per primera vegada el PP, el 1996. Posteriorment, repetí l'experiència de coalició a les eleccions autonòmiques

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Els nous consellers balears en el moment de prendre possessió. A dalt, Pilar Costa, consellera d'Interior, Funció Pública i Innovació. I a baix, Bartomeu Llinàs, d'Educació i Cultura.

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

del 1999 i de resultes d'això fou elegida presidenta del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. El 2003, en perdre el poder insular, quedà a l'oposició. Sempre de la confiança d'Antich, ara, quan fa dos anys de la investidura, ha acceptat finalment

d'incorporar-se a l'executiu al capdavant d'una conselleria –Interior, Funció Pública i, des d'ara també, Innovació–, ampliada per tenir més pes polític que no tenia.

Miquel Payeras